

CHIA SẺ ĐƯỜNG ĐEN HẠNH PHÚC

Nguyên tác: Giảng giải Đệ Tử Quy

Chủ giảng: Tiến sĩ Thái Lễ Húc

Người chia sẻ: Vô Danh Cư sĩ

Bài thứ 114

Kính chào các bạn đồng học!

Kính chúc các bạn một ngày mới tốt lành!

Hôm qua chúng ta đã kết thúc mục II của chương Nhập Tắc Hiếu “Ở nhà phải Hiếu”. Tôi xin nhắc lại:

- Mục I là giải thích đề chương,
- Mục II giảng giải nội dung chương.
- Chúng ta còn mục III nữa là “Làm thế nào để dạy trẻ hiểu thảo”.

Trước khi chuyển sang học mục III, chúng ta sẽ ôn tập mục II Giảng giải nội dung chương “Nhập tắc hiếu”.

Bây giờ mời các bạn cùng tôi đọc lại phần chính văn ạ

Ở NHÀ PHẢI HIẾU

Cha mẹ gọi phải đến ngay

Bạn nào có thể đọc được cho tôi? Nếu như bạn không thuộc thì có thể xem như là chương nhập tắc hiếu này bạn ko học được gì cả. Vì sao? Bởi vì bạn phải thuộc lòng thì bạn mới để được trong tâm, khi để được trong tâm thì lúc đấy bạn mới quán sát được hành vi của mình đúng hay sai mà thực hiện chứ ạ.

Vâng ạ bây giờ bạn nào đọc được lại cho tôi ạ chương nhập tắc hiếu, vâng. Đồng học Giọt Nước nhớ? Xin mời?

A DI ĐÀ PHẬT! Con đọc tiếp đi

ADI ĐÀ PHẬT!

*Cha mẹ sai, chớ lười biếng.
Cha mẹ dạy, phải kính nghe;
Cha mẹ trách, phải thuận sửa.*

- 3 *Đông phải âm, hạ phải mát;
Sáng phải thăm, tối phải viếng.
Đi phải thưa, về phải trình;
Thường ổn định, chớ danh lợi, mà đổi nghề.*
- 4 *Việc xấu nhỏ, cũng chẳng làm,
Tùy tiện làm, thì bất hiếu.
Vật tuy nhỏ, chớ cất riêng;
Tự cất riêng, cha mẹ buồn.*
- 5 *Cha mẹ thích, dốc lòng làm;
Cha mẹ ghét, cẩn thận bỏ.
Thân bị thương, cha mẹ lo;
Đức hạnh kém, cha mẹ tủi.
Cha mẹ thương, dẽ hiếu thuận;
Cha mẹ ghét, vẫn hiếu kính.*
- 6 *Cha mẹ lỗi, khuyên thay đổi;
Mặt vui tươi, lời hiền hòa.
Khuyên không nghe, vui khuyên tiếp;
Dùng khóc khuyên, đánh không giận.*
- 7 *Cha mẹ bệnh, ném thuốc trước;
Ngày đêm hầu, không rời bước.
Tang ba năm, thường thương nhớ;
Không vui chơi, kiêng rượu thịt.
Tang đủ lễ, cúng hết lòng;
Việc người chết, như người sống.*
-

*A DI ĐÀ PHẬT! Con đọc hết Chương I “Nhập tắc hiếu rồi a
Vâng cảm ơn bạn, bạn rất thuộc, mời bạn ngồi xuống
Chúng ta bắt đầu ôn tập Chánh văn...*

2.1. “Phụ mẫu hô, ứng vật hoan” (Cha mẹ gọi, phải đến ngay)

Chánh văn này có 5 ý

1. Muốn thành tựu đạo nghiệp phải tu thân;
2. Muốn tu thân phải “Chánh tâm”;
3. Muốn “Chánh tâm” phải “Cách vật” (cách vật là phế trừ tập tánh xấu)
4. Phế trừ tập tánh xấu bắt đầu từ hiếu, kính

Chỗ này tôi nhắc lại một chút:

Nhà Nho nói đến bát điều mục (là 8 điều), đó là: Cách vật, trí chi, thành ý, chánh tâm, tu thân, tề gia, trị quốc, bình thiên hạ. Từ “tu thân” trở lên là bạn đã dứt bỏ hẳn được cái vỏ phàm phu, thành thánh, thành hiền rồi, liễu sinh tử thoát luân hồi rồi. Cho nên bạn nhất định phải đạt được mức thấp nhất là “tu thân”. Không có thì bạn đến cuộc đời này phí hoài rồi.

Quay ngược trở lại bát điều mục, bạn sẽ thấy:

- muốn “tu thân” phải “chánh tâm”,
- muốn “chánh tâm” phải “thành ý”,
- muốn “thành ý” phải “trí chi”,
- muốn “trí chi” phải “cách vật”.

Cho nên bắt đầu phải từ cách vật, là cách đầu với tất cả vật dục (là ngũ dục lục trần).

TS Thái nói chính là phế trừ các tập tánh xấu, bắt đầu từ phế trừ bất hiếu, bất đẽ. Cho nên phế trừ tập tánh xấu phải bắt đầu từ học hiếu kính.

Mục 4 này có những ý nhỏ sau:

Thứ nhất: Hiếu kính bắt đầu từ việc nhỏ nhất

1- Khi cha mẹ gọi

- Phải đến ngay
- Thái độ cung kính
- Lời nói nhẹ nhàng

2- Khi vợ (hoặc) chồng gọi

- Cũng không được chậm trễ
- Lời lẽ tôn trọng

3- Khi trưởng bối gọi

- Cũng phải đến ngay,
- Thái độ cung kính

Không những đối với cha mẹ, đối với mọi người, mà mở rộng ra...

Thứ hai: “Không gì không cung kính”

Tù các chúng sinh hữu tình đến vô tình như thực vật, khoáng vật đều cùng 1 bản thể lẽ nào ta ko yêu thương cung kính đây.

Mục...

5. Làm thế nào để dạy trẻ hiểu kính với cha mẹ?

Có 3 ý:

Thứ nhất: Khi trẻ gọi, cha mẹ có nên đến ngay không ạ? Ko nên

Nếu bạn đến ngay, trẻ cho rằng mọi người đều phải đáp ứng mọi yêu cầu của chúng, chúng là nhát. Đây chính là nguyên nhân dẫn đến tư tư, nguồn gốc của tất cả mọi tính xấu khác, cũng là nguồn gốc của luân hồi.

Trong bài “Tất cả chúng sinh vốn dĩ là Phật”, HT có giảng “mỗi ngày xem tất cả người, sự, vật đều là Phật, Bồ tát, thậm chí động vật nhỏ nhất như muỗi, gián, đến cây cỏ, hoa lá, rồi lớn như sơn hà đại địa, không thứ nào không phải Phật Bồ tát. Chúng ta phải có tâm lể kính, tâm ý nhất định không phân biệt, chân thành, thanh tịnh, bình đẳng.

Thế nhưng trên hình thức có khác biệt, vì sao có khác biệt? Nên biết, “*Tùy chúng sanh tâm, ứng sở tri lượng*”, có nghĩa là tùy tâm ứng lượng liền có khác biệt. Họ chưa có được cảnh giới cao đến vậy, bạn cung kính họ quá đáng, như vậy là hại họ. Họ sẽ tự cho rằng mình thật đã thành Phật, thật đã thành thần, nên họ trở nên phát cuồng. Cho nên tiếp xúc với tất cả chúng sanh, không thể không có trí tuệ”.

Thứ hai: Khi trẻ bất kính, cha mẹ phải lập tức xử lý

Thứ ba: Khi có cơ hội luôn dạy trẻ nhớ ân đức cha mẹ

Chánh văn 2-2. “Phụ mẫu mệnh, hành vật lân” (Cha mẹ sai, chớ lười biếng)

Chánh văn này có 4 ý:

1. Khi cha mẹ sai bảo phải làm ngay

Tiếp tục nâng cấp lên...

2. Không đợi cha mẹ sai bảo, tự cảm nhận rồi làm
3. Cha mẹ cũng phải giữ chữ tín với con cái
4. Thầy cô giáo cũng phải giữ chữ tín với học sinh

Chánh văn 2-3. “Phụ mẫu giáo, tu kính thính” (Cha mẹ dạy, phải kính nghe)

Chánh văn này có 3 ý:

1. Cha mẹ dạy phải cung kính lắng nghe

Thứ nhất: Tuyệt đối không cãi lại

Thứ hai: Dù cha mẹ dạy sai cũng không được cãi lại

Thứ ba: Đợi lúc thuận tiện, để cha mẹ nhận ra

2. Thầy (cô) giáo dạy, phải cung kính lắng nghe

3. Cấp trên nói, cũng phải cung kính lắng nghe.

Chánh văn 2-4. “Phụ mẫu trách, tu thuận thừa” (Cha mẹ trách, phải thuận sůa)

Thường khi cha mẹ trách phạt, chúng ta thường hay sân cha mẹ. Vậy làm thế nào để kìm được tâm sân này với cha mẹ?

TS Thái dậy có 3 ý:

1. Khi cha mẹ nóng giận phải nghĩ cho sức khỏe cha mẹ

(vì một lần nóng giận phải mất ít nhất 3 ngày mới lấy lại được nguyên khí)

2. Phải hiểu cha mẹ đánh mắng là đổi lấy sự tiến bộ của mình

3. Phải “thuận” sửa khi bị cha mẹ trách.

Chữ “Thuận” hiểu thế nào?

- Thứ nhất: Trước tiên phải dùng lý trí phân biệt được đúng sai điều cha mẹ trách
- Thứ hai: Nếu cha mẹ trách đúng thì phải làm theo ngay
- Thứ ba: Nếu cha mẹ trách sai cũng không được cãi ngay, chờ lúc thuận tiện để cha mẹ nhận ra

Chúng ta chuyển sang chánh văn 3

Chánh văn 3-1. “Đông tắc ôn, hạ tắc thanh” (Đông phải ấm, hạ phải mát)

Không phải chỉ có đông thì phải ấm, hạ thì phải làm mát cho cha mẹ ạ

1. Phải quan tâm đến tất cả nhu cầu của cha mẹ

2. Tất cả nhu cầu bao gồm những phương diện nào?

Thứ nhất: “Dưỡng phụ mẫu chi thân” (Chăm sóc thân thể cha mẹ)

Muốn cha mẹ khỏe mạnh thì phải làm sao?

1) Mọi nhu cầu cho sức khỏe cha mẹ đều phải quan tâm:

(từ ăn, mặc, thuốc men, giường chiếu, màn, chăn đệm. Đây chính là tứ sự cung đường.

2) Không những thế mà còn phải cung cấp tri thức về “Sức khỏe người già” cho cha mẹ, để cha mẹ có thể chủ động. Ví dụ nên ăn

những thức ăn nào, nói với cha mẹ ăn chay tốt hơn ăn thịt, gạo lúc tốt hơn gạo trắng, rồi cách vận động thân thể nên thế nào;

- 3) Vậy thì trước tiên mình phải có tri thức về sức khỏe đã
- 4) Thay đổi quan niệm của cha mẹ, không thể trong chốc lát, mà cần phải có phương pháp thích hợp;
- 5) Phương pháp “hóa độ” người nhà ăn chay?
 - Không áp đặt, phải dần dần từng bước
 - Thức ăn chay làm phải ngon, sao cho không nhận ra là chay
 - Sau đó thảo luận từng chút quan niệm chính xác về ăn chay
 - Cuối cùng phải tạo môi trường ăn chay cho người thân nhận biết.

Thứ hai: “Dưỡng phụ mẫu chi tâm” (Chăm sóc tinh thần cha mẹ)

Muốn cha mẹ vui vẻ thì phải làm sao? Trước hết bạn phải sao cho cha mẹ không buồn lo lắng, sau phải cho cha mẹ bình yên, rồi đến hoan hỉ, rồi cuối cùng là vẻ vang.

Có 3 ý ạ:

- 1- Phải giữ gìn thân thể khỏe mạnh để cha mẹ không lo
- 2- Phải giữ gìn đức hạnh bản thân
- 3- Lãnh hội được cha mẹ suy nghĩ gì để đáp ứng

Thứ ba: “Dưỡng phụ mẫu chi chí” (Chăm sóc cái “Chí” của cha mẹ)

Chí của cha mẹ là gì? Dòng họ vê vang. Cho nên phải thành danh đức hạnh của bản thân;

Còn nhà Phật nói đến việc giúp cha mẹ chí Liễu sinh tử thoát luân hồi. Giúp thế nào đây? Chỗ này tôi xin chia sẻ thêm ngoài bài giảng của TS Thái, tôi trích từ lời giảng của HT:

- 1- Bạn phải làm sao để cha mẹ tin nhân quả (bạn kể về câu chuyện nhân quả LPTH, Du Tịnh Ý, rồi là những câu chuyện trong An Sĩ Toàn Thư chẳng hạn...);
- 2- Tin sự sống là vĩnh hằng;
- 3- Tin có Thích Ca Mâu Ni Phật, tin lời giảng của ngài rằng có TPCL, có A DI ĐÀ PHẬT và 48 lời đại nguyện;
- 4- Tin mình niệm Phật nhất định sẽ được vãng sinh);
- 5- Khuyên cha mẹ phải Giữ được giới sát; (đây chính là đoạn ác)
- 6- Khuyên cha mẹ bỏ tâm bẩn xẩn, thực hành hạnh bố thí; (đây là tu thiện)
- 7- Khuyên cha mẹ “Buông xuống vạn duyên cầu sanh Tịnh Độ”

Chánh văn 3-2. “Thần tắc tĩnh, hôn tắc định” (Sáng phải thăm, tối phải viếng)

Sáng thăm, tối viếng ko phải chỉ làm cho cha mẹ hoan hỉ vì ta quan tâm thăm hỏi cha mẹ, mà còn làm cho cha mẹ ko lo lắng. Mỗi khi buổi sáng buổi tối nhìn thấy con vẫn cứ khỏe mạnh, vui vẻ. Vậy là cha mẹ ko lo lắng rồi. Cho nên bản chất là làm sao để cha mẹ yên lòng mọi nơi, mọi lúc.

Chánh văn 3-3. “Xuất tất cáo, phản tất diện” (Đi phải thura, về phải trình)

Có 3 đối tượng phải đi thura về trình, đó là: Cha mẹ, Người thân và Lãnh đạo. Ở đây cũng là vừa rèn tâm cung kính cho bạn, vừa làm cho cha mẹ, người thân yên tâm về bạn

Chánh văn 3-4. “Cư hữu thường, nghiệp vô biến” (Thường ổn định, chờ danh lợi, mà đổi nghề)

Có 3 ý: Học nghiệp, Sự nghiệp, Gia nghiệp đều phải ổn định

1. Học nghiệp ổn định - Là giữ quy củ trong cuộc sống

- Thứ nhất: Quy củ trong sinh hoạt, học tập kể cả ngày nghỉ đều phải giữ
- Thứ hai: Phải đề phòng tác động xấu từ Internet, Truyền hình.

Muốn vậy:

- 1- Phải rèn luyện cho con thói quen đọc sách, hứng thú đọc sách
- 2- Cha mẹ phải làm gương giữ quy củ khi xem Tivi, Internet

2. Sự nghiệp ổn định – Không vì mục tiêu danh lợi mà đổi nghề

- Thứ nhất: Với mình ngành nghề chọn lựa phải phù hợp với bản thân
- Thứ hai: Với xã hội: Phải giúp ích xã hội được nhiều nhất
- Thứ ba: Sau đó thì tận tâm tận lực mà phát triển
- Thứ tư: Không phải vì mục tiêu danh lợi mà đổi nghề

3. Gia nghiệp ổn định - Là gia đình êm ám

Mục này có 3 ý

- Thứ nhất: Giáo dục con cái tốt để ông bà yên tâm
- Thứ hai: Vợ chồng phải hòa hợp

1- Làm thế nào để vợ chồng hòa hợp?

- Ưu điểm của đối phương phải thấy;
- Khuyết điểm của đối phương thì phải quên.

2- Vì sao tỷ lệ ly hôn ngày nay lại cao?

- Trước khi kết hôn: Luôn hy sinh phụng hiến vì đối phương
- Sau khi kết hôn: Luôn đòi đối phương phải vì mình.

- Thứ ba: Làm gì để hóa giải mâu thuẫn của vợ chồng?

Có 4 ý

- Một là: Trước tiên là chuyền ý niệm vì người
- Hai là: Nâng cấp lên là học lễ kính người - **Đầy ạ, chuyền ý niệm, nâng cấp lên là lễ kính đầy ạ.**
- Ba là: Đối đãi vợ chồng quan trọng nhất là thái độ.

Thái độ thế nào ạ?

- ✓ Không thờ ơ lạnh nhạt với đối phương
- ✓ Không nói lỗi của đối phương

- ✓ Thường tán thán ưu điểm của đối phương
- Bốn là: Dùng “Tứ nghiệp pháp” để thu phục đối phương.
 - 1- Bố Thí – Là dùng hạnh bố thí để thu phục đối phương, **bố thí gì? Cả nội tài và ngoại tài**
 - 2- Ái Ngũ - Là dùng lời nói thương yêu để thu phục đối phương;
 - 3- Lợi Hành – Là phải làm lợi ích cho đối phương;
 - 4- Đồng Sự - Cùng sự nghiệp với đối phương - **Vợ chồng có cùng sự nghiệp gì? Dạy con. Cho nên vợ chồng cùng xây dựng quan niệm chính xác để dạy con.** Ví dụ cùng dựa vào Đệ Tử Quy

Chúng ta chuyển sang chánh văn 4

Chánh văn 4-1&2. “Sự tuy tiểu, vật thiện vi; Cẩu thiện vi, tử đạo khuy” (Việc xấu nhỏ, cũng chẳng làm; Tùy tiện làm, thì bất hiếu).

Chánh văn này có 3 mục:

- 1. Cha mẹ cũng không được làm “việc xấu” dù nhỏ**
- 2. Cảnh tỉnh trẻ những việc nào là việc xấu nhỏ**

- Thứ nhất: Hành vi có thể tự gây nguy hiểm cho trẻ, như: qua đường, tiếp xúc với lửa, nước, điện, ban công;
- Thứ hai: Hành vi có thể gây nguy hiểm cho người khác;
- Thứ ba: Hành vi không được tùy tiện ở nơi công cộng
 - Đối với đại tự nhiên: Không vứt rác, bẻ cành, vặt hoa
 - Đối với nơi công cộng: Duy trì vệ sinh công cộng, ko gây ồn náo

3. Phải giáo dục trẻ ngay từ nhỏ

- Thứ nhất: Học lực cao chưa chắc đã có “Giáo dục”

Bạn xem đây xã hội hiện tại, đại học có này, thạc sĩ có này, nhưng vẫn cứ bất hiếu, bất kính, đây chính là ko được giáo dục.

- Thứ hai: “Giáo dục” cái gì? Thái độ làm người, thái độ làm việc

- Thứ ba: Phương pháp giáo dục
 - Cha mẹ phải kết hợp với thầy giáo;
 - Phải dạy trẻ có lòng hổ thẹn (**ghét cái ác, thẹn với điều xấu**) thì **tự nhiên chúng sẽ ko dám làm những việc xấu ác một cách tùy tiện**;
 - Phải dạy trẻ có lòng tự trọng

Chánh văn 4-3&4. “Vật tuy tiểu, vật tư tàng; Cầu tư tàng, thân tâm thương” (Vật tuy nhỏ, chó cất riêng; Tự cất riêng, cha mẹ buồn)

Chánh văn này Có 4 ý:

1. Tài vật của người dù vật nhỏ cũng không được lấy

Mục này có 2 ý:

Thứ nhất: phải Trưởng dưỡng tâm liêm khiết cho trẻ

- Mỗi khi trẻ mắc khuyết điểm, phải hiểu đây là cơ hội để dạy:

Bởi vì sao ạ? Đã là người thì ai cũng có tập tính xấu “tham, sân si, mạn”, bạn cũng có nên khi trẻ phạm sai lầm bạn phải thấy đây là cơ hội tốt để giáo dục trẻ, còn nếu bạn đánh bạn mắng thì chúng lần sau sẽ giấu bạn, bạn sẽ ko biết để dạy chúng sửa đổi. Cuối cùng thì “ruồi biến thành voi”, và có thể dẫn đến hủy hoại cả sự nghiệp của chúng sau này;

- Giáo dục tính liêm khiết cho trẻ thế nào?

Nội dung này có 2 ý:

- 1- Không lấy cắp, lấy trộm của người dù là vật nhỏ (**Bạn thấy đã nâng cấp lên chưa? Không lấy cắp này, rồi lớn hơn nữa là lấy trộm**);
- 2- Không tự giấu đồ của người để dùng riêng dù là vật nhỏ, **kể cả đối với cha mẹ không hỏi không được lấy dùng riêng.**

Thứ hai: Giáo dục thái độ làm người, làm việc cho trẻ là gì?

Là Hiếu Liêm

- 1- “Hiếu” là căn bản làm người, “Liêm” là căn bản làm việc

- 2- “Liêm” là căn bản của sự ổn định chính trị quốc gia
2. Tài vật của mình phải biết để người cùng hưởng;
 3. Tài vật người cho tặng mình cũng không tham
 4. Tài vật công cộng không được lấy dùng riêng

Chúng ta chuyển sang CHÁNH VĂN 5

Chánh văn 5.1 “Thân sở hiếu, lực vi cụ” (là cha mẹ thích dốc lòng)

Có 5 ý:

1. Phải đáp ứng sở thích cha mẹ như thế nào cho đúng;
2. Sở thích của phàm phu là gì?
3. Sở thích của thánh nhân là gì?
4. Sở thích của cha mẹ là gì? Và...
5. Sở thích của người thân là gì?

Chúng ta sẽ bắt đầu từ ý thứ nhất

1. Đáp ứng sở thích của cha mẹ thế nào cho đúng?

Không phải cái gì cha mẹ thích cũng đáp ứng mà đáp ứng những cái hợp với nhân sinh; những cái trái đạo chúng ta không đáp ứng, nhưng không được cãi ngay mà phải dần từng bước để cha mẹ nhận ra.

2. Sở thích của phàm phu là gì? là Phú và Quý

Thứ nhất quan niệm về phú quý của người đời

- Một: Phú là nhiều tiền giàu có thì đây là lợi
- Hai: Quý là làm quan lớn thì đây là danh

Nhưng cái đích của bạn trong cuộc sống có phải là vì danh lợi không? Nhiều bạn nghĩ là có tiền là có danh này thì gia đình hạnh phúc, bản thân hạnh phúc, không phải! Mà danh lợi chẳng qua là cái phuơng tiện để bạn đạt được đến cuộc sống hạnh phúc.

Trên thực tế thì sao?

Thứ hai: Nhiều tiền chưa hẳn là hạnh phúc

Những kết cục của việc xông đi kiếm tiền

- 1- Lao tâm lao lực
- 2- Bận rộn đến mức người thân xem như đã chết
- 3- Lang đang nhập ngục
- 4- Thân thể bệnh hoạn

Thành công là gì ạ? Là phải có một cuộc sống hạnh phúc đă. Cho nên người thành công là phải kiêm cả sự nghiệp và gia đình.

Thứ ba là làm quan chưa hẳn là quý

- Vì sao người xưa lại nói là làm quan là Quý ạ?
- Ngày xưa gọi là quan phụ mẫu. Phụ mẫu có nghĩa là cha mẹ của dân. Vì sao lại gọi là cha mẹ của dân? Lo cho dân như là con của mình nên là dân Quý. Cho nên mới gọi là làm quan là quý. Còn bây giờ nếu như làm quan mà dân không thương, dân không quý thì đây không gọi là Quý.
- Vậy thì không cần làm quan nhưng được người quý có gọi là quý không? Có.
- Làm sao để được mọi người quý? Luôn giúp đỡ người.

Thứ tư: Ý nghĩa của Phú Quý chân thực

- Phú là bạn phải thường xuyên hoan hỉ vui vẻ.

Cho nên chúng ta học cả cái bộ này mới gọi là Đường đến hạnh phúc

- Quý là người khác phải hoan hỉ khi nhìn thấy bạn.

Thứ 5: Vậy làm thế nào để có phú quý chân thực?

- 1- Biết đủ thường vui

Còn nếu bạn không biết đủ ý thì dù bạn có là tỷ phú cũng vậy thôi. Dục vọng mà mở ra thì là một vực sâu không đáy. Tôi thấy đợt vừa rồi rất nhiều tỷ phú là mua hẳn các cái vé để đi lên tận Vũ Trụ. Vậy bao giờ cho nó đủ? Cho nên biết đủ thì thường vui.

- 2- Không lo không nghĩ là vui

Suốt ngày lo lắng.

Làm thế nào để không lo không nghĩ?

1) Đạo lý nhân quả phải hiểu rõ thì tâm sẽ an gọi là “lý đắc tâm an”

Hôm qua cư sĩ Trung có nói với lại tôi, với CS ông là:

- Thôi bố mẹ đừng đi tiêm phòng vội, để xem tình hình như thế nào đã.

Tôi bảo:

- Thôi hãy để Phật, Bồ tát sắp đặt, phường họ gửi giấy về tận từng nhà, mình đăng ký thì nếu như phường gọi thì mình đi, mà nếu phường không gọi khi mình thôi. Thế còn nếu như mà không tiêm được thì có khi hôm ấy đến thì lại có những cái trực trặc này khác, nên thôi tất cả hãy để cho Phật, Bồ Tát sắp đặt.

Đây chính là ngài Viên Liễu Phàm, khi ông đã hiểu ra là tất cả có số mệnh nhân quả rồi thì ông cứ an nhiên tự tại chẳng việc gì phải lo nghĩ nữa. Lý Đắc Tâm An.

Thế thì bây giờ làm thế nào để bạn có được những quả báo tốt? Cố nhân có câu “thiện hữu thiện báo, ác hữu ác báo, nhược hoàn bất báo, thời thản vị đáo”, có nghĩa là “thiện thì có thiện báo, mà ác thì có ác báo nếu chưa thấy có báo, là chưa tới mà thôi”.

Cho nên là nếu như bạn muốn có quả báo tốt thì bạn phải gieo nhân tốt.

2) Vậy thì bạn phải giáo dục cho con từ nhỏ

3- Thân thể khỏe mạnh là vui

Các bạn trẻ bây giờ nhiều bạn khỏe không thành vấn đề, nhưng bắt đầu đến cái tuổi gọi Sinh Lão Bệnh như chúng tôi rồi là hôm nay đau xương, mai đau cốt là biết là thân thể khỏe mạnh là vui lắm.

4- Giúp người là vui

Hôm vừa rồi cư sĩ Tâm vào Zalo Connect để giúp cho những người nghèo những người cơ nhỡ bị kẹt trong đại dịch ở thành phố. Thế thì CS Tâm có kể chuyện với tôi là:

- Con rất là hoan hỉ

Tôi bảo:

- Vậy đây, con đã cảm nhận thấy câu của tiến sĩ Thái nói chưa? Giúp người là vui và cuộc sống bạn sẽ thấy có ý nghĩa hẳn

tiếp tục...

5- Ăn ngon ngủ ngon là vui

Cái thứ ba là

3. Sở thích của thánh nhân là gì?

- Một là cha mẹ đều còn anh em không ai bị gì (chánh văn là phụ mẫu câu tồn huynh đệ vô cố);
- Hai là ngửa mặt lên trời không hổ cúi đầu xuống đất không thẹn.

Chữ “hổ” và chữ “thẹn” sẽ khác nhau, hổ là xấu hổ chỉ có một mình mình thôi nhưng mà mình tự xấu hổ; thẹn là người ngoài biết thì mình thẹn, cho nên hai chữ hổ thẹn khác nhau ở chỗ đấy. Cho nên ngửa mặt lên trời không hổ là bởi vì nếu có một mình bạn thôi nhưng bạn phải biết xấu hổ với lại trời đất thiên địa quý thần và với chính mình; Cúi đầu xuống với người không thẹn.

Cho nên Thái Thượng Cảm Ứng Thiên mới có câu là “Không được khinh thường nhà tối”. Thế tôi lúc đầu tôi nghĩ lại chắc là không được coi thường khi chỉ có một mình bạn như ở trong nhà tối. Bạn phải hiểu xung quanh bạn là thiên địa quý thần đầy đủ hết. Cho nên là không được làm cái điều gì đấy mà tưởng rằng là không ai biết, nhưng trời đất biết, thiên địa quý thần đều biết hết. Cho nên không được coi thường khi ở trong phòng tối một mình nếu nói rõ là như thế.

- Ba là được dạy anh tài trong thiên hạ

Dạy anh tài trong thiên hạ là thế nào? Có phải là được dạy người tài không ạ. Thầy Thái bảo không phải, mà là gì ạ?

- 1- Dùng trí tuệ của mình để giúp người,
- 2- Là dốc hết bốn phật vì đồng loại
- 3- Vậy thì cuộc sống có những bộ phận nào?

Bạn để ý thầy Thái nói nhé, rất đơn giản để bạn đều có thể học được. Không phải bảo bạn là phải làm thánh làm liền ngay lập tức, không phải. Bạn nghe nhé:

1) Chiếu sáng lịch sử của đời mình là không có lỗi với chính mình,

Chưa cần to lớn thì vội bạn không có lỗi với chính bạn đã

- 2) Chiếu sáng lịch sử của cha mẹ là hành hiếu đạo;
- 3) Chiếu sáng lịch sử của con cái là vun bồi nền tảng đức hạnh cho con
- 4) Chiếu sáng lịch sử của anh em là hòa thuận thương yêu
- 5) Chiếu sáng lịch sử của vợ chồng là thức dậy tiềm năng của đối phương
- 6) Chiếu sáng lịch sử của thầy giáo là y giáo phụng hành
- 7) Chiếu sáng lịch sử của tổ tông là kế thừa tuyệt học của thánh hiền

Kế thừa bằng cách nào ạ?

Trước hết là lưu giữ kinh điển của thánh hiền. Cho nên mới có thạch kinh là kinh khắc trên đá, để cho gọi là dù có lũ lụt, dù có hỏa hoạn vẫn không bị mất đi. Thế nhưng mà nhỡ đến lúc cái trái đất này nó rơi vào cái chu kỳ gọi Thành Trụ Hoại Không, nó tan thành tro bụi rồi, thì bạn giữ bằng cách nào? Tốt hơn hết là bạn cất giữ ở trong đầu. Tức là:

Thứ nhất: Bạn đầy mạnh lời giáo huấn của thánh hiền là đào tạo người Hoằng Pháp. Đây cất giữ ở trong đầu rồi đấy.

Bạn đừng lo là không làm được việc này chỉ cần chân thành sẽ là chìa khóa của thành công.

Thứ hai: Xiển Dương giáo huấn của thánh hiền từ gia đình đến xã hội

- Là gì? Là thân giáo,
- Là gì ạ? Là khi có cơ hội là bạn giới thiệu luôn học thuyết thánh hiền cho mọi người biết.

Tôi ví dụ: Hôm qua lớp của Thầy Trung có mấy phụ huynh xin cho con học. Thế tôi bảo:

- Những vị này ở đâu đây?

Thì thầy Trung bảo:

- Con cũng ko biết, chắc là mọi người qua giới thiệu

Thế thì vì sao mà người ta lại biết đến? Tôi ví dụ nhé là cư sĩ Huyền chặng hạn có con trước học lớp Đệ Tử Quy, hoặc cư sĩ Tâm. Thế khi mọi người bảo:

- Thế sao con của chị mà bây giờ nó ngoan thế, mà nó lại đỗ đại học

Vậy thì mình phải giới thiệu ra là:

- Đây là bởi vì học giáo huấn của thánh hiền, học Đệ Tử Quy đây.

Hoặc ví dụ trước đây vợ chồng cãi nhau loạn trào lên, thế bây giờ vợ chồng hòa thuận hạnh phúc vui vẻ, thế người ta bảo sao tốt thế; bảo:

- Đây là vì tôi học cái này đây

Thì đây ạ là chính là chiêu sáng lịch sử của tổ tông - là kế thừa tuyệt học của thánh hiền. Từ bạn thân giáo rồi bạn giới thiệu về học thuyết Thánh Hiền cho mọi người biết công đức của bạn rất lớn.

*Vâng ạ, thời gian đã hết, bài học của chúng ta tạm dừng ở đây.
Ngày mai chúng ta tiếp tục ôn đến mục 4. Sở thích của cha mẹ là gì?*

Chúc bạn:

*Thuộc lòng Đệ Tử Quy
Hành đúng từng câu chữ
Nội hóa tâm cung kính
Là bạn được thân người.*

Xin chào và hẹn gặp lại các bạn vào ngày mai – xin cảm ơn!] -----